

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET NEDERLANDSCH GOLFCOMITÉ

Onder redactie van

jhr mr A. Calkoen van Limmen en J. A. Brongers

Verschijnt de 15de van elke maand — Abonnement f 10,— per jaar — Advertentie-tarieven op aanvraag

Adres der Redactie: jhr mr A. Calkoen van Limmen, Ambachtstraat 2, Utrecht, Telefoon 15373

J. A. Brongers, De Bruynestraat 17, Den Haag, Telefoon 777169

Abonnementen en Advertenties: Maandblad „GOLF”, Mathenesserlaan 310, R'dam, tel. 35570, Postgiro 38225

*Aan de dames
de ereplaats!*

Deze zes dames vormden in 1948 het team der Amsterdamsche G.C., dat in de Dames Handicap-Competitie 't kampioenschap van Nederland won. Het zijn v. l. n. r.: mevr. A. E. van Baalen-van Tubergen (capitaine); mevr. E. Althoff-van Loenen, mej. M. Maschmeijer, mevr. E. Bos-Stolk, mej. Vlasta Kokeš en mevr. J. Leeuwenberg-Fockens.

GELUKKIG 1949

Directie en Redactie van "GOLF" wensen alle lezers een gelukkig en voorspoedig 1949 met vele prettige ronden, lange, rechte drives, weinig gebruik van de niblick, vele putts van een meter of langer, die met zo'n welluidende klik in de hole verdwijnen en een toenemende aanvoer van nieuwe ballen en stokken.

Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat de papierdistributie voor tijdschriften is opgeheven en dat "GOLF", te beginnen met de 13e jaargang van 15 Maart a.s. af, weer iedere maand in een omvang van 32 pagina's zal verschijnen. Bovendien zal — hetgeen in deze tijd een wonder genoemd mag worden — de abonnementsprijs niet worden verhoogd.

INBINDEN 12e JAARGANG

Met dit nummer is de 12e jaargang van ons maandblad afgesloten. Diegenen die er prijs op stellen ook deze jaargang in de bekende keurige

groene stempelband met gouddruk een plaats in hun boekenkast te geven, wordt verzocht — met gebruikmaking van de bij dit nummer ingesloten kaart — de jaargang te zenden aan: Administratie "GOLF", Mathenesserlaan 310, Rotterdam. Eventueel ontbrekende nummers kunnen, zolang de voorraad strekt, worden bijgeleverd.

COÖRDINATIE INTERNATIONALE WEDSTRIJDEN

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons de mededeling, dat België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland het voornemen hebben de data van internationale wedstrijden en kampioenschappen te coördineren. Te dien einde zou op 12 Januari te Brussel een vergadering worden gehouden (welke dus inmiddels heeft plaats gehad). Op het resultaat der besprekingen komen wij in het volgend nummer terug.

Overal

waar boeren ploegen,
fabrieksschoorstenen roken
en motoren ronken,
waar zakenlieden reizend contacten zoeken;
kortom waar handel, nijverheid,
landbouw en verkeer hun werkzaamheden ontplooien,
vindt men activiteit
en service van de

SHELL

J. F. Dudok van Heel

wint

tweede winterwedstrijd

De tweede Winterwedstrijd voor Heren op de Hilversumsche G.C. werd gewonnen door J. F. Dudok van Heel, dank zij een bijzonder fraaie ochtendronde van 71, waarmede hij drie slagen beneden de bogey van de baan bleef, een opmerkelijke prestatie onder de reeds enigszins winterse omstandigheden als een vochtige baan met weinig „run” en een zware atmosfeer, die het midden hield tussen motregen en mist. Van Heel ging uit in 38 (bogey), doch maakte op de tweede negen holes vier birdies tegen één ontzierende vijf op de 14e hole, zodat hij hier drie slagen beneden de bogey van 36 bleef; de birdies maakte hij op de 11e (bogey 5), op de 13e (bogey 4) en op de beide laatste holes, eveneens beiden bogey 4.

Van Heel's naaste concurrent in de ochtendronde was Van Reede, die 77 maakte, zodat Van Heel een ruime voorsprong had. Van de overige deelnemers bleef alleen de Belg P. Rollin — die enige tijd hier te lande verblijft en lid is geworden van de Haagsche G. & C.C. — onder de 80, zij het dan ook slechts één slag.

De beste score 's middags bracht Van Reede binnen met 76. Toen ging het Van Heel niet zo voor de wind en hij moest zich met 78 tevreden stellen, echter nog genoeg om te winnen en om de eerste plaats te bezetten in het algemeen klassement met een totaal van 311 uit twee wedstrijden (162-149). De derde die 's middags onder 80 bleef was Verloop met 78; deze was 's morgens minder goed begonnen met 87, doch zijn totaal van 165 gevoegd bij de 163 uit de eerste wedstrijd te Eindhoven was nog voldoende voor de tweede plaats na twee wedstrijden.

De uitslagen van de tweede Winterwedstrijd luiden: 1. J. F. Dudok van Heel 149 (71-78); 2. G. van Reede 153 (77-76); 3. P. Rolin 163 (79-84); 4. ir T. F. Hubrecht 166 (81-85); 5. J. W. Cramer 166 (84-82); 6. mr. W. H. Verloop 165 (87-78).

De stand na twee wedstrijden luidt:

1. J. F. Dudok van Heel 311 (162-149); 2. mr W. H. Verloop 328 (163-165); 3. ir T. F. Hubrecht 330 (164-166).

Nederlandsch Golf Comité

(Officieel)

Het Secretariaat van het Nederlandsch Golf Comité deelt mede, dat in de jaarlijkse Algemene Vergadering, gehouden op 15 December 1948 te 's-Gravenhage, tot bestuursleden zijn gekozen de heren: ir. T. F. Hubrecht, H. W. Jordaen en Ch. E. Veltman.

De heer Röell heeft, in verband met zijn drukke werkzaamheden, de wens te kennen gegeven van het secretariaat ontheven te worden. Het bestuur heeft de heer Veltman bereid gevonden de heer Röell als secretaris-penningmeester op te volgen.

Het bestuur is thans samengesteld als volgt:

*Jhr. mr. A. M. Snouck Hurgronje, voorzitter.
Jhr. mr. A. Calkoen van Limmen, vice-voorzitter.
Ch. E. Veltman, secretaris-penningmeester.
Jhr. mr. W. F. Röell)
Ir. T. F. Hubrecht) leden
H. W. Jordaen)*

In verband met de uitbreiding der werkzaamheden van het secretariaat heeft het bestuur het nodig geacht een adjunct-secretaris aan te stellen. Als zodanig werd met algemene stemmen in de zelfde Algemene Vergadering de heer F. W. de Haan benoemd.

Het secretariaat is vanaf 1 Januari '49 gevestigd: Herengracht 199-201, Amsterdam.

Voorts zijn, in afwachting van de vaststelling van het verdere programma, de volgende wedstrijden vastgesteld:

*3e Winterwedstrijd, 6 Mrt., Hattumsche G.&C.C.
4e „ „ „ 20 Mrt., Amsterdamsche G.C.
1e „ „ „ 6 Nov., Sallandsche G.C.
2e „ „ „ 20 Nov., Rosendaelsche G.C.*

Verder werden de volgende commissies benoemd:

Competitie-commissie:

A. M. Groskamp en G. Schoemaker.

Keuze-commissie Nationaal Team:

Jhr. mr. A. Calkoen van Limmen, H. W. Jordaen en ir. T. F. Hubrecht.

Propaganda-commissie:

Ch. E. E. M. Veltman en R. Schuil.

Jeugd-commissie:

J. J. M. Wiegman en J. Dudok van Heel.

Ch. E. VELTMAN, Secretaris

Douglas Monk

in het zilver

De winter van 1923-'24 was er een met een kruisje: vier maanden lag ons land onder een ban van sneeuw en ijs en het was dus geen wonder dat Douglas Monk, de 1 December 1923 nieuw benoemde professional van de Hilversumsche Golf Club, na deze eerste kennismaking met ons land onder die omstandigheden er hard over dacht na afloop van zijn proeftijd van een half jaar maar weer naar Engeland terug te keren. Na veel moeite werd hij overreed het nog eens een half jaar aan te zien en het gevolg daarvan was, dat Douglas Monk op 1 December 1948 zijn zilveren jubileum kon vieren temidden van de leden van de club, die hem lief is geworden.

Monk heeft in die 25 jaar voor de Hilversumsche Golf Club, voor golf in ons land in het algemeen en voor het professional-golf in het bijzonder zeer veel gedaan. Een groot wedstrijd-speler is hij nimmer geweest, maar hij was een des te beter instructeur, die zich met hart en ziel wijdde aan zijn leerlingen. De groei en de bloei van de Hilversumsche Golf Club, de vele goede speelsters en spelers die de Club heeft voortgebracht en het prettig verlopen van de vele nationale en internationale wedstrijden, welke in de loop der jaren op deze Club werden gehouden, zijn mede het resultaat van zijn werk. Als bestuurslid van de Nederlandse Professionals Golfers Association heeft hij voor zijn collega's nuttig werk kunnen doen.

In 1940 moest Monk de wijk nemen naar zijn moederland, waar hij zich verdienstelijk maakte voor de geallieerde oorlogvoering in de bewapenings-industrie. Echter niet dan nadat hij na aankomst enige tijd „in observatie werd gehouden”; hij kwam immers van het „geïnfecteerde” continent. Onmiddellijk na afloop van de oorlog zocht hij echter gelegenheid om terug te keren naar zijn tweede vaderland, waar vrouw en kinderen en... zijn werk wachtten.

Monk's jubileum is gevierd met een Greensome-vlaggenwedstrijd (over 13 holes), waaraan 28 paren in een stromende regen deelnamen. Na afloop daarvan werd de jubilaris door de voorzitter, de heer L. B. Heemskerk, toegesproken.

De heer Heemskerk memoreerde hetgeen Monk in de afgelopen kwart eeuw voor de Club heeft gedaan en overhandigde hem tot slot een enveloppe met inhoud, alsmede een tekening van Bernard van Vlijmen, voorstellende Monk op een motorfiets, zijnde dit een aanwijzing voor de wijze, waarop de leden aanvankelijk hadden gedacht het jubileumgeschenk te besteden; de keuze had men echter tenslotte toch maar liever aan Monk zelf gelaten.

Na de heer Heemskerk voerde nog de heer Van den Wall Bake het woord, die tevens mevrouw Monk en de beide dochters in de hulde betrok en als laatste bood Piet Witte als oud-leerling namens de collega-professionals een vulpenhouder aan.

De jubilaris bedankte ontroerd en herinnerde aan zijn eerste kennismaking met Nederland en de Hilversumsche Golf Club en hoe dit aanvankelijk een teleurstelling voor hem dreigde te worden. Maar later heeft hij nooit meer spijt gehad over zijn besluit naar Nederland te komen en voor hem gaat er niets boven de Hilversumsche Golf Club. Hierop overhandigde hij de wedstrijdcommissie twee zilveren bekens, welke hij bestemd had voor zijn jubileum-wedstrijd, doch daar deze slechts over 13 holes gespeeld had kunnen worden, stelde hij voor de bekens te bestemmen voor een andere wedstrijd in het begin van het nieuwe seizoen.

De winnaars van de wedstrijd werden echter „in de ballen gezet”, waarna de professionals de door hen gewonnen ballen met een breed gebaar en onder luide bijval aan de deelnemers van de „Dames-middag” ter beschikking stelden.

De avond werd met een borrel, eten en last not least een bezoek van St. Nicolaas en Zwarte Piet in vrolijke stemming beëindigd.

De uitslagen van de wedstrijd luiden: 1. mevr. B. van Aalst (13) en J. James op de 20e fairway; 2. mej. mr. Y. Steinmetz (9) en J. Rühl in de 19e hole; 3. mej. Stratingh (30) en J. W. Cramer (3) op de 19e green; 4. de heer en mevr. De Waal (18 en 20) op de 19e fairway.

Onze Honderdjarige

(John Prebble in Sunday Express)

✕

De golfbal vierde onopgemerkt zijn eeuwfeest en zijn halve eeuwfeest, waarbij we de namen van Gourlay en dr. Coburn Haskell — die ons de moderne golfbal gaf — niet mogen vergeten. Vóór 1848 speelden de golfers, toen nog voorname Schotten, met de z.g. „featheries”. Deze ballen waren van leder en zij werden met behulp van een instrument gevuld met „evenveel veren als er in een hoed gaan”.

Honderd jaar geleden vervaardigde Gourlay een massieve guttapercha bal, die al spoedig onder de naam „guttie” populair werd. In het begin maakten de professionals deze bal zelf met behulp van ijzeren vormen, die in kokend water werden gedompeld. Reeds bijna dadelijk onderging deze bal zijn eerste wijziging en verbetering. Men had ontdekt dat de bal een zuiverder vlucht had indien hij een paar maal was geslagen en de stok zijn indruk op de bal had gemaakt.

De laatste dagen van „guttie”

De professionals begonnen ruwweg een patroon in de bal te maken en later werden de ballen in fabrieken gemaakt en werd een regelmatig patroon meteen in de ballen aangebracht. Gedurende vijftig jaren zwoeren de golfers bij „guttie”, maar in 1898 werd de golfwereld opgeschrikt door een bericht dat het einde van de „guttie” zou betekenen.

Aan de andere zijde van de Atlantische Oceaan had een tandarts, dr. Coburn Haskell, een nieuwe bal uitgevonden met een kern van harde rubber, waaromheen machinaal een gespannen rubberdraad werd gewonden, terwijl het geheel werd omsloten door een van putjes voorziene schil van guttapercha.

De meningen der golfers waren verdeeld. Ze schreven boze brieven aan de „Times”. Supporters van de „guttie” juichten als de „schil” van zo’n Haskell-bal er midden in de lucht afvloog.

In het Brits Amateur-kampioenschap van 1902 op Hoylake had de nieuwe bal geen succes.

Scores omlaag

Maar een paar weken later won Alex Herd het Britse Open van 1902 met de „rubber-cored” bal. De scores gingen omlaag. Van 1892 tot 1901 was met de „guttie” de gemiddelde score per ronde der winnaars van het Britse Open 78.3; van 1902 tot 1926 75.1 en van 1927 tot 1939 72.2.

Omstreeks 1914 was het met de „guttie” geheel gedaan. Na de oorlog besliste de „Royal & Ancient” dat de nieuwe bal niet groter mocht

zijn dan 1.62 inch in doorsnee en niet zwaarder dan 1.62 ounces. Deze beperkingen golden algemeen tot 1932, toen de Amerikanen begonnen de zaken ingewikkeld te maken. De U.S. Golf Association, op zoek naar „een gemakkelijker en prettiger bal voor de gemiddelde speler”, stelde een minimum doorsnede van 1.68 inch en een maximum gewicht van 1.55 ounces vast. Een jaar later werd het maximum gewicht verhoogd tot 1.62 oz.

In 1941 bepaalde de U.S.G.A. na overleg met het Illinois Institute of Technology dat de bal bij een beproevingsstemperatuur van 75° F. geen grotere snelheid mocht hebben dan 250 voet per sec.

Onze Honderdjarige

De ideale kern

Het verschil tussen de Britse en de Amerikaanse bal bestaat nog altijd. Maar lijken deze ballen nog op de vinding van dr. Haskell?

In wezen wel. Laten we bij de kern beginnen. Deze is niet meer van harde rubber. Volgens de fabrikanten zou gas de ideale kern zijn, doch dit is praktisch onuitvoerbaar; de druk van het gas zou ca. 140 kg per cm² moeten bedragen en het risico dat de bal uit elkaar zou springen zou te groot worden. Men nam dus proeven met andere stoffen: tapioca, water, bier, stroop, glycerine, oliën, enz. Met een kern van één dezer stoffen werd de bal echter te licht en zo kwam men er toe om een suspensie te maken van zwaarspaat of andere zware stoffen in water, lijm of stijfjel. De golfbal is dus zo langzamerhand een interessant studie- en constructie-object geworden voor chemici, die zich bovendien bezighouden met de

samenstelling van de rubberdraad, waarmee de kern moet worden omwonden. Deze draad van ongeveer 275 meter lengte moet zodanig elastisch zijn, dat hij tot ongeveer zesmaal zijn lengte moet kunnen worden uitgerekt en onder deze spanning om de kern gewonden. Ook de guttapercha „schil” moet nauwkeurig op 1¼ mm. dikte worden vervaardigd, niet meer en niet minder, omdat dit de vlucht van de bal en de duurzaamheid ongunstig zou beïnvloeden.

Het gehele samenstel van rubber, vloeistof en guttapercha — dat wij golfbal noemen — draait in zijn vlucht met een snelheid van 60 omwentelingen per seconde tegen de vluchtrichting in en beweegt zich voort met een snelheid van 190 km. per uur.

Tot een zekere grens geldt: hoe dieper het patroon in de golfbal, hoe verder de vlucht. Een patroon van 3 mm. diepte geeft een vlucht van 200 meter en een totale lengte van de drive van 215 meter. Een goede drive is ongeveer 225 meter lang. Met volmaakt elastisch materiaal zou dit tot ongeveer 275 meter kunnen worden opgevoerd. Wellicht zal de plastic golfbal deze grens bereiken.

Proefnemingen hebben uitgewezen dat slechts 26,8 % der energie, die nodig is om een golfbal 200 yards ver te slaan, door de bal zelf wordt opgenomen. De rest gaat verloren in de follow-through, wrijving van de kop van de stok, geluid en trilling.

Herinnering aan *Schone dagen*

Gaarne ruimen wij op deze pagina een plaats in voor enkele foto's van de baan der Helsinki Golf Club in Finland, destijds bij het bezoek van een Nederlands gezelschap aan Finland, genomen door mevrouw B. van Aalst-Haitsma Mulier, waaruit blijkt dat het aspect van het landschap weinig verschilt van het Hollandse. Met name de derde foto riep bij ons direct herinneringen op aan het bruggetje naar de tiende tee op de oude baan van de Haagsche Golf & Country Club op Waalsdorp. — Men ziet hier van boven naar onder:

1. Links de eerste hole, rechts de achtste en op de voorgrond de fairway van de negende hole.
2. Een fraai overzicht van de eerste hole van de tee af gezien.
3. Een kijkje op de vierde hole, met op de voorgrond, de korte vijlde.
4. De zevende hole met op de achtergrond de tee. Ook hier doet het landschap en vooral het berkenlaantje rechts, sterk aan ons land en met name aan de Gelderse Achterhoek denken.

Wanneer zal het contact met de zo sympathieke Finse golfers hervat kunnen worden? — In 1948 kwam er helaas niets van!

Mijn Pappie heeft 'n *Austin A 40* gekozen

*Sterke kopklepmotor
Onafhankelijke voorwielvering
Degelijke lederen interieur-
bekleding · Schuifdak en
verwarming · Stabiele ligging
Buitengewoon zuinig · Perfecte
service door 140 Austin-dealers en
subdealers in geheel Nederland.*

en U moest eens weten
hoe trots hij er op is. Aan zijn vrienden vertelt hij
erg geleerde en goede dingen over zijn nieuwe auto.

Ik heb er niet veel verstand van, maar als Pappie
zo enthousiast over iets praat, dan is het vast echt waar.

„De wagen trekt zó snel op, dat het net
een Amerikaan is” zegt Paps. Mammie vindt
de kleur en het interieur zo snoezig. Zo zijn ze
allebei erg tevreden met onze nieuwe auto en
zij zouden geen andere willen hebben.

AUSTIN - U kunt ervan op aan!

N.V. Handelmaatschappij

R. S. Stokvis en Zonen

Rotterdam

afdeling Automobielen

Greenkeeping

Over het algemeen plegen golfers zich over de problemen der greenkeeping niet het hoofd te breken. In het gunstigste geval krijgt het met het onderhoud der baan belaste bestuurslid een complimentje, „dat de baan er zo goed uitziet”, zonder dat men zich realiseert welk een ontzaglijke hoeveelheid werk hiervoor verzet moest worden. Maar als met diezelfde hoeveelheid moeite en arbeid de greenkeeper en zijn staf het toch hebben moeten afleggen tegen de natuur, als ondanks alle bestrijdingspogingen het onkruid welig tiert, dan denkt ieder „dat er niets aan gedaan wordt” en dan regent het klachten. Alsof onkruid en ongedierte (larven e.d.) in een golfbaan even gemakkelijk te verwijderen zijn als men een verkoudheid geneest!

De grote moeilijkheid met onkruid en ongedierte is, dat er nog altijd geen universeel bestrijdingsmiddel is gevonden, terwijl betwijfeld mag worden of dit wel ooit gevonden zal worden. Het aantal vijanden van een goede grasmat is zowel in de wereld van de flora als van de fauna legio en een bestrijdingsmiddel tegen het een blijkt dikwijls tegen een andere kwaal volkomen onmachtig te gaan, ja deze soms te stimuleren.

Sommige bestrijdingsmiddelen moeten droog verstoven worden en droog inwerken. Eén enkele regenbui of zware dauw kan het effect vernietigen en veel geld is dan letterlijk in het water gegooid. Ook een plotselinge sterke wind kan veel van het effect bederven. Andere bestrijdingsmiddelen moeten worden opgelost en door sproeien worden verspreid. Ook dan kan een plotselinge regenbui het middel zodanig verdunnen dat het onwerkzaam wordt.

Moeten op één baan meerdere kwalen met verschillende middelen bestreden worden, dan kan het zijn dat die middelen elkaar niet verdragen. In dat geval moet het tweede middel wachten tot het eerste is uitgewerkt en met dat wachten kan intussen het goede seizoen zijn verstreken. Dan wordt het wachten tot het volgende seizoen, in de hoop dat zich intussen geen nieuwe problemen voordoen....

Zo strijdt de greenkeeper een nooit eindigende strijd tegen de natuur, een strijd waarin nu eens de een, dan de ander „boven ligt”.

Een belangrijke steun voor de greenkeeper in deze strijd vormen de land- en tuinbouwproef-

stations en de laboratoria van talrijke ondernemingen in binnen- en buitenland, soms in samenwerking met de overheid. Grondverbetering, zaadselectie en chemische bestrijdingsmiddelen van onkruid en ongedierte zijn het waardevolle resultaat van dikwijls kostbare proefnemingen. Soms vindt men een oplossing voor een probleem, welke echter zo kostbaar is, dat zij alleen bij zeer waardevolle producten kan worden toegepast. In dat geval worden de onderzoeken natuurlijk ijverig voortgezet tot er iets gevonden wordt dat ook bruikbaar is voor minder draagkrachtige producten en voor — uit een economisch oogpunt bezien — „luxe” gebruik, zoals bijv. voor sportterreinen.

De tweede belangrijke steun moet de greenkeeper ondervinden van..... de leden van de Golfclub. Niet alleen in de vorm van waardering voor zijn werk, doch vooral door daadwerkelijke medewerking. Elke grasmat, hoe sterk en in hoe goede staat ook, **moet** op gezette tijden rust hebben en we mogen wel zeggen dat deze rust voor de met uitgezochte grassoorten beplante greens een levensbelang is. De aangewezen periode voor deze rust is de winter en de spelers moeten daarom bedenken dat in deze tijd de greens worden afgesloten, niet om hen te plagen en niet omdat de greenkeeper dat gemakkelijker vindt, maar omdat de greens het niet zonder deze „winter-slaap” kunnen stellen.

En tenslotte — maar dit geldt het gehele jaar door! — gelde het devies: Golfers herplaats de plag! Niet alleen terwille van uw medespelers, maar in het belang van de baan zelf. Elk gat in de grasmat kan een haard van onkruid vormen. De zaadjes en sporen van onkruid hebben minder tijd nodig om zich te ontwikkelen dan een graszaadje en waar eenmaal onkruid groeit, krijgt gras geen kans meer!

PRIJSCOURANT VAN DER HAVE

De bekende Zaadhandel D. J. van der Have, Wetenschappelijk Selectiebedrijf te Kapelle-Biezeling, zond ons haar Prijscourant 1949.

De benaming „Prijscourant” is voor dit keurig uitgevoerde boekje, dat tevens tal van nuttige wenken en mededelingen op het gebied van aanleg en onderhoud van gazons en sportvelden bevat, zeer bescheiden. Wij mogen er op wijzen dat de firma speciale zaadmengsels in de handel brengt voor tees, greens en fairways.

Golfers, herplaats de plag! Hark de bunkers!

AMSTERDAMSCH GOLFCLUB

3 October had een ontmoeting plaats tussen een team van Liverpool, bestaande uit 11 heren en een ploeg van de A.G.C. bestaande uit 10 heren en een dame. 's Morgens werden singles gespeeld, door de A.G.C. met 6—5 gewonnen, 's middags werden greensomes gespeeld en de gasten bleven toen de meerderen met 4—2. Het eindresultaat was 9—8 ten gunste der Engelsen, dus een eervolle nederlaag voor de Nederlanders. Deze wedstrijd had een zeer geanimeerd verloop.

Maandelijks wedstrijd (October), eclectic over 18 holes: 1. D. van Cappellen jr (13) 31²/₃; 2. J. A. P. van Weegen (5) 33¹/₃.

Gedurende de maand October werd om de mr. K. Jansma-beker 18 holes match-play gespeeld; hiervoor waren 29 deelnemers. In de eindstrijd tussen W. Woud (18) en F. H. Schweers (9) werd Woud met 2 en 1 winnaar. Verliezersronde: A. V. Andreola (6) wint met 1 up van mevr. B. Bos-Stolk (16).

Eindwedstrijd Blauwe kaarten (18 holes medal-play): 1. H. Wisselink (12) 77 netto; 2. J. C. van Bloois (18) 79 netto.

Eindwedstrijd van de Zomeravondwedstrijden (18 holes medal-play): Dames: 1. mevr. J. Leeuwenberg-Foekens (12) 82 netto. Heren: 1. B. de Baat Doelman (18) 82 netto. Maandelijks wedstr. (November), 18 holes stapleford: 1. B. de Baat Doelman (18) 41 punten; 2. E. Lemberger jr (28) 38 punten.

Het Del Court-Fonds

Het is de redactie van "GOLF" een ereplicht op deze plaats bij allen die het Nederlandse golf een warm hart toedragen, de laatste brief van de heer G. M. del Court van Krimpen in herinnering te brengen: „Ik verzoek mijn erfenamen aan het Nederlandsch Golf Comité aan te bieden drie duizend gulden, waarvoor in het leven te roepen een fonds ter behartiging van de belangen van personeel van Nederlandsche Golfclubs, hieronder te verstaan zoowel professionals, greenkeepers als arbeiders. Ik laat het beheer geheel aan het beleid van het Bestuur van het Nederl. Golf Comité over, doch beveel dit fonds met warmte aan. Ik hoop dat de Clubs, zoowel als golfenthousiasten door jaarlijksche bijdragen, of giften ineens, het fonds zoo sterk zullen maken, dat uit de jaarlijksche inkomsten, menig hulpbehoevende (vooral bij degenen, die wegens hoogen ouderdom ontslagen worden) gesteund zal kunnen worden.

G. M. del Court van Krimpen"

De dames-landskampioensploeg der A.G.C. heeft het „wettig en overtuigend bewijs" geleverd, dat zij het kampioenschap van Nederland inderdaad zeer verdiend heeft gewonnen. De dames speelden namelijk nog drie wedstrijden tegen verschillende heren-teams en zij werden in alle drie wederom overwinnaressen:

Dames-team tegen Bestuursleden A.G.C. 5—2

Mevr. E. Althoff (18) wint van W. J. Wijsmuller (14) met 5 en 4; mevr. A. E. van Baalen (16) verliest van mr. D. Bos (14) met 3 en 2; mej. Vl. Kokes (14) wint van C. van Baalen (8) met 3 en 1; mej. M. Maschmeijer (22) verliest van dr. D. van Cappellen (17) met 2 down; mevr. E. Bos-Stolk (16) wint van F. H. Schweers (9) op de 19e hole; mevr. M. A. Schweers (24) wint met 2 en 1 van J. F. M. Smits (18) en mevr. J. Leeuwenberg (12) wint van mr. P. J. M. Fruytier (6) met 4 en 2. Er werden alleen singles gespeeld.

Dames-team tegen Heren-team A.G.C. 6½—2½

Singles: mevr. J. Leeuwenberg (12) all square met D. van Cappellen jr (13); mevr. E. Bos-Stolk (16) wint van Th. Overing (15) met 3 en 2; mevr. E. Althoff (18) wint van F. Wiegiers (18) met 3 en 2; mej. M. Maschmeijer (22) wint van W. Woud (18) met 3 en 2; mevr. E. van Baalen (16) wint met 2 en 1 van B. de Baat Doelman (16) en mej. Vl. Kokes (14) verliest met 3 en 2 van H. L. Demmers (10).

Foursomes: mevr. Althoff en mevr. Bos-Stolk winnen met 2 up van B. de Baat Doelman en Th. Overing; mevr. J. Leeuwenberg en mej. Vl. Kokes winnen met 4 en 3 van H. L. Demmers en F. Wiegiers terwijl mevr.

Glanzend gepolijst steen, eenvoudig te reinigen met VIM (gele bus)

ONVERWOESTBARE

Ocriet

WASFONTEINEN

Meer dan 800 waslokalen werden met zulke OCRIET wasfonteinen geïnstalleerd. Of U 1 wasfontein of 100 nodig heeft, of U drinkzuilen of wand-wasfonteinen wilt plaatsen: OCRIET heeft het juiste, fraaie, onverwoestbare sanitair.

Vraagt catalogus aan:
OCRIETFABRIEK N.V.
BAARN, TEL. 2380-3037

E. van Baalen van D. van Cappellen jr verliest met 2 en 1.

Dames-team versus „Vooroorlogse Heren” 9—6

Singles: mevr. E. van Baalen (16) wint van J. C. van Bloois (18) met 3 en 2; mej. M. Maschmeijer (22) wint met 2 up van mr. M. J. Bos (18); mevr. J. Leeuwenberg 12 wint met 3 en 2 van dr. D. van Cappellen (17); mevr. E. Bos-Stolk (16) verliest met 5 en 4 van mr. J. E. Scholtens (12); mej. Vl. Kokeš (14) verliest met 3 en 1 van C. van Baalen (8) en mevr. E. Althoff (18) verliest met 4 en 3 van mr. D. Bos (14).

Foursomes: mevr. E. Bos-Stolk en mevr. E. Althoff winnen met 3 en 2 van C. van Baalen en J. C. van Bloois; mevr. J. Leeuwenberg en mej. Vl. Kokeš winnen met 2 en 1 van mr. M. J. Bos en mr. J. E. Scholtens en mevr. E. van Baalen en mej. M. Maschmeijer winnen met 2 up van dr. D. van Cappellen en mr. D. Bos.

*

Bij een zeer toepasselijke temperatuur (het was buiten-gemeen-koud) werd op 19 December de traditionele Winter-Golf-Gekken-Beker verspeeld, waarvoor vijf dames en achttien heren op de eerste tee verschenen. Het resultaat van deze 18 holes eclectic was: 1. en 2. F. H. Schweers (9) en Th. Overing (15) beiden 36 punten; 3. en 4. F. Wiegiers (18) en mr. P. J. M. Fruytier (6) beiden 37 punten. Bij de dames eindigden mevr. E. van Baalen (16) en mej. M. Maschmeijer (22) gelijk met 39²/₃. De beide Winter-Golf-Gekken waren echter niet zó gek dat zij ook nog een extra ronde om de beker speelden; die werd na loting gewonnen door Overing.

BOLS' "1 HOLE IN 1 CLUB"

Als nieuw lid is ingeschreven dr. H. Steinz, die een hole-in-one maakte op de 12e hole van de Haagsche G. & C.C.

HAAGSCHE GOLF & COUNTRY CLUB

Maandelijks wedstrijd (Nov.): 1. P. Rolin (2) 4 up; 2. W. G. Peekema (14) all square; 3. en 4. dr. H. J. Kessler (6) en mr. P. Heering (19) beiden 1 down. Montgomery Herfst Mixed foursomes:

Semi-finale: mevr. Sanders (14) en mr. M. Sanders (7) winnen van mej. M. van Giffen (12) en jhr. H. Trip (8) met 1 up; mevr. B. Winckel (14) en mr. A. de Vries jr (4) winnen van mevr. van Wijngaarden (20) en V. Dobbelman (26) op de 19e hole.

Finale: mevr. Sanders (14) en mr. M. Sanders (7) winnen van mevr. B. Winckel (14) en mr. A. de Vries jr (4) met 2 en 1.

H.C. en V.V.-Wisselbeker, 18 holes matchplay. Het elftal der voetballers en cricketers verloor met 5—6 van het H.G. & C.C.-elftal.

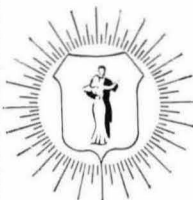
Winterwisselbeker: 52 deelnemers(sters) speelden vele spannende partijen; de halve eindstrijden waren: mevr. Groskamp wint van J. G. Roosenburg met 1 up; jhr. mr. A. M. Snouck Hurgronje wint met 5 en 4 van R. Fischer. Hole-in-one: H. Steinz (van de Noordwijksche G.C.) maakte een hole-in-one op de 12e hole.

GOLFSCHOOL: De Golfschool mag zich in toenemende belangstelling verheugen. De professional H. Giraud heeft zich bereid verklaard aan jeugdleden beneden 21 jaar gratis klassikaal onderwijs te geven.

Zoals deze zomer reeds werd aangekondigd, is er thans een aanvang gemaakt met het wegnemen van enkele unfairheden van de baan. Als eerste is de 18e fairway onder handen genomen, waar door verbetering, egalisering en verbreding elke driver van de tee "a fair chance" zal krijgen.

Dans Instituut

Eddy L. Kuijpers

Moderne Dansen

Oude Dansen

Tap-Dance

Privé-Danslessen dagelijks

Bazarstraat 20 (bij de Zeestraat), 's-Gravenhage

Telefoon 114810

„Parfumerie”

E. RIMMEL Ltd.

HOOGSTRAAT 25

DEN HAAG

TEL. 113113

P. A. W. PHILIPPONA

HOOGSTRAAT HOEK PLAATS 's-GRAVENHAGE

OPGERICHT 1862

Een keurcollectie Zweeds kristal van:

KOSTA, ORREFORS, STRØMBERG

Kerstwedstrijd, 18 holes handicap tegen bogey: 1. mevr. I. Smalt (28) all square; 2. J. van Langen (13) 1 down; 3. en 4. J. D. Roosenburg (30) en L. C. Stevens (30) beiden 2 down.

HILVERSUMSCHE GOLFCLUB

Heren-Handicap-Foursomes: Finale: mr. B. J. Hoetink (8) en E. W. van Wessem (10) winnen met 5 en 3 van J. B. Looman (10) en ir. C. H. Jeltjes (12). Er waren 16 paren.

Finale van Blauwe Kaarten om de Veltman-beker: mevr. O. van Marle-de Booy (22) wint met 2 en 1 van jhr. P. J. van Swinderen (9).

„Taminiau“-wedstrijd (greensomes tegen bogey): 1. en 2. mevr. J. Salberg (8) en J. H. C. Salberg (10) 5 up; mej. H. van Marle (30) en G. van Reede (scr.) 5 up; 3., 4. en 5. P. Rolin (2) en R. Alberdingk Thijm (8); mevr. R. Raaymakers (17) en A. R. O. van Lierop (8); M. Ritsema (12) en B. J. Hoetink (9) allen all square. De heer Taminiau had als prijzen voor deze wedstrijd tien opgemaakte bloemenmandjes uitgelooft en alle mandjes bevatten, behalve bloemen, jams, limonades, vruchten in blik, appelwijn, etc.

De wedstrijd, aan welke ongeveer 30 couples meededen, was een groot succes, ondanks het regenachtige weer.

KENNEMER GOLF & COUNTRY CLUB

Maandelijks wedstrijd (Dec.), 18 holes tegen bogey: 1. W. Kuyt (18) 3 up; 2. F. Elhorst (9) 1 up; 3. mevr. M. Elhorst (18) 2 down; 4. na loting G. Kaars Sypesteyn (16) 3 down.

St. Nicolaas-wedstrijd, 18 holes medalplay: 1. F. Antonietti (25) netto 70; 2. ir. T. F. Hubrecht (2) netto 77; 3. A. van Huystee jr (16) netto 79; 4. jhr. J. F. van Spengler (12) netto 80; 5. en 6. L. Sodderland (30) en dr. J. Muller (16) beiden netto 81.

REUCHLIN HOLE-IN-ONE CLUB

Als 88e lid is ingeschreven dr. H. Steinz, die op 24 November de 12e hole van de Haagsche G. & C.C. in één slag maakte.

SALLANDSCHE GOLFCLUB „DE HOEK“

Maand-Beker (November): 1. ir. F. P. P. van Groningen (24) netto 71.

Eclectic: 1. H. Thomassen (19) 35²/₃.

JAN CRAMER IN CURACAO

Naar wij uit Curaçao vernemen, heeft de professional Jan Cramer aldaar zijn functie aanvaard. Er bestaat bij de leden der Shell G.C. grote belangstelling voor Cramer's lessen.

Singles: van Reede wint met 3 en 2 van Calkoen; van Heel wint met 2 up van Timmer; Cramerus wint met 4 en 2 van Peletier; van Swinderen wint met 5 en 3 van Stroink; Heemskerk wint met 5 en 4 van Ruys; van Erven Dorens verliest met 2 down van Mundt.

U.G.C. „de Pan“-Hilversumsche G.C. 9¹/₂—2¹/₂

Singles: jhr. mr. A. Calkoen van Limmen verl. van G. v. Reede met 1 down; H. Timmer wint van J. Dudok van Heel met 4 en 3; W. Peletier verliest van J. W. Cramerus met 4 en 3; mevr. Stahl wint van J. van Erven Dorens met 2 en 1; J. Ruys en L. B. Heemskerk spelen all square; Th. Mundt verliest van v. Lierop met 3 en 2.

Foursomes: Calkoen en Timmer verl. van v. Reede en Cramerus met 2 en 1; mevr. Stahl en Peletier verl. van Heemskerk en v. Heel met 3 en 1; Ruys en Mundt verl. van v. Lierop en v. Erven Dorens met 2 en 1.

Aangezien deze wedstrijden zijn gespeeld na het sluiten der competitie, komt er in de eindstanden geen verandering.

De GOLFBAL rolt

voor de NIWIN!!

Bijna dagelijks worden we in vele dagbladen met het NIWIN-werk in al zijn geledingen geconfronteerd en de Nederlandse sportwereld bovendien nog in de sportbladen. We mogen dus redelijkerwijs verwachten, dat Nederland „zijn NIWIN“ kent, dat ons NIWIN-ideaal wijd en zijd verbreid is.

Dat het NIWIN-werk aller instemming en veler medewerking gevonden en ondervonden heeft, wordt bewezen door de successen van acties als die van de Kerstpakketten, lectuur, radio's, enz., en... sportartikelen. De sportartikelenactie moest eigenlijk op een bijzondere plaats vermeld worden, want — zo ooit — dan komt hier tot uiting een werkelijk meeleven, een geestelijke band tussen de sportwereld HIER en in INDONESIE, de vrucht van een in NIWIN-verband georganiseerde wedstrijd.

Er worden wekelijks vele wedstrijden georganiseerd, waarvan wij de opbrengst kunnen besteden aan sportmateriaal, te verzenden naar onze jongens over zee. Wij kunnen U verzekeren, dat het prettig voor hen is, te weten, dat Neêrlands sportliefhebbers niet alleen zeggen, maar ook doen! GOLF IS DAARVAN EEN MOOI VOORBEELD; in het afgelopen jaar werden vele wedstrijden tot stand gebracht, omdat de golfwereld in haar geheel meewerkte en een behoorlijk bedrag opbracht.

Wij hopen ook dit jaar weer van die hulp verzekerd te zijn en geloven, dat optimisme hier gerechtvaardigd is!

Wanneer ook U Uw gedachten hierover eens laat gaan, zult U (misschien: wéér) merken, dat het houden van een NIWIN-evenement een mooi en goed werk is en bovendien... niet moeilijk! Mocht U toch de „weg niet weten“, verstaat U zich dan even met het Ned. Golf Comité, met de Landelijke Sportcommissie van de NIWIN in Den Haag, of met de sportvertegenwoordiger in het NIWIN-comité van Uw gemeente.

SCRATCH-COMPETITIE

Hilversumsche G.C.-U.G.C. „de Pan“ 7—5

Foursomes: G. van Reede en jhr. P. J. van Swinderen verl. met 2 down van jhr. mr. A. Calkoen van Limmen en H. Timmer; J. Dudok van Heel en L. B. Heemskerk winnen met 4 en 2 van H. Stroink en W. Peletier; J. W. Cramerus en J. van Erven Dorens verl. met 3 en 2 van J. Ruys en Th. Mundt jr.

Nederlandsche Golf Alliance

Reglement „Alliance-Beker”

In het vorig nummer van "GOLF" hebben wij reeds bekend gemaakt, dat de heer R. Schuil een wisselbeker met runner-up-beker aan de Nederl. Golf Alliance heeft geschonken. Het reglement, waaronder de beker zal worden verspeeld, luidt:

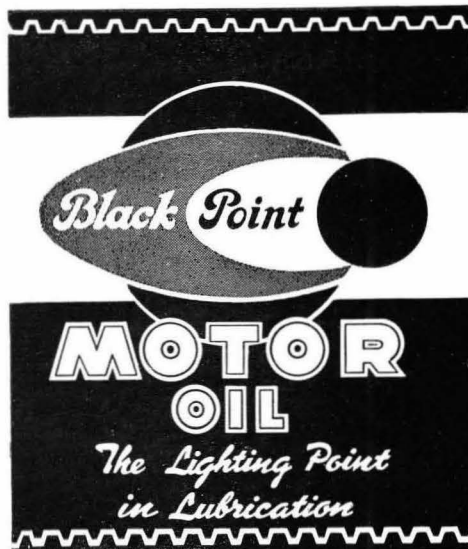
1. De beker zal heten „Alliance-Beker”; hij wordt verspeeld in medalplay, ieder jaar opnieuw van 1 Januari tot en met 31 December van hetzelfde jaar.
2. Winnaar is diegene, die gedurende het gestelde tijdvak van het grootste aantal verschillende golfbanen in Nederland één of meer geldige kaarten inlevert, waarbij echter alleen de beste kaart van elke baan geldt.
Indien meerdere spelers hetzelfde aantal banen bespeeld hebben, telt de beste netto score van ieder der bespeelde banen en het totaal hiervan beslist winnaar en runner-up.
3. De beker en runner-up-beker worden definitief eigendom van de winnaar, indien zij vijfmaal in totaal gewonnen zijn. Dit geldt voor iedere beker apart.
4. De deelnemers moeten lid zijn van de Nederlandsche Golf Alliance.
6. Na het einde van ieder seizoen kan het Comité der Nederlandsche Golf Alliance het reglement voor de „Alliance-Beker” overeenkomstig gebleken veranderde omstandigheden, wijzigen.

Kaarten moeten worden ingeleverd bij de Secretaris der Alliance, de heer A. Jurjans, per adres Kennemer Golf & Country Club te Zandvoort. Deze kaarten moeten (**leesbaar**) getekend worden ingeleverd. Kaarten in wedstrijden gespeeld, die voor de „Alliance-Beker” in aanmerking komen, moeten gecopieerd worden ingeleverd. Niet-getekende kaarten dan wel kaarten getekend met initialen zullen **niet** in aanmerking komen.

Wedstrijd te Hilversum, 27 holes medalplay: 1. en 2. J. Rühl en H. E. Enthoven (22); mevr. de Graaf (28) en P. Witte 110; 3. G. Dorresteyn en L. van Sterkenburg (30) 116; 4. J. Ebeling Koning (30) en J. Blansjaar 117; 5. mevr. van Dijk (16) en J. W. Henny (9) 121.

GOLF ALLIANCE TE HILVERSUM

Degene, die per abuis Zondag 19 December 1948 een bruine wollen kous inpakte, gelieve deze toe te zenden aan J. W. Henny, Warmonderweg 12, Oegstgeest.

VAN MEEUWEN'S SMEEROLIE INDUSTRIE
„DE DRIE TONNEN” - AMSTERDAM-Z

*Roeit
onkruid
uit!*

WEED-NO-MORE

het feilloze onkruidbestrijdingsmiddel vernietigt alle onkruidgewassen met wortel en al, terwijl het de groei van de nuttige planten en een welige grasmat bevordert, zoals proefondervindelijk bewezen is. Veel voordeliger en doeltreffender dan elke andere wijze van onkruidbestrijding door

WEED-NO-MORE

Volledige inlichtingen op aanvraag bij
de importeurs voor Nederland

**A. POORTMAN C.V. en HAVELAAR & BOS
ROTTERDAM**

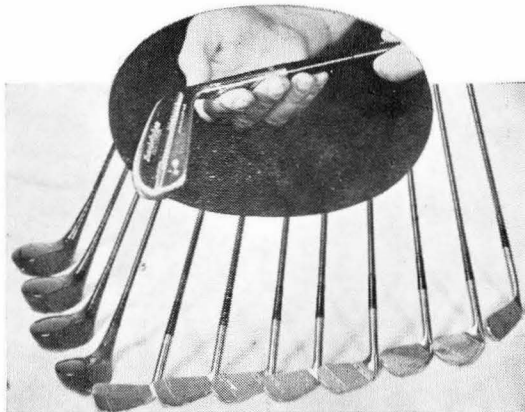
Levering uitsluitend door wederverkopers.

LILLYWHITES

GOLF EQUIPMENT

BALANCED SETS. Complete matched sets of 3 or 4 woods and Nos. 2-9 irons including putter. Also for those who chip and sometimes blast there are the appropriate extra clubs.

....AND CLOTHING

Lillywhites present golf clothing in its natural setting. Proofed golf jacket with cap to match, is offset by herringbone handwoven Shetland tweed skirt. The man wears a Ventile style golf jacket and proofed overtrousers.

Lillywhites
LTD

PICCADILLY CIRCUS, LONDON S.W.1.

Golf in het buitenland

Brits golf in 1948

Het mocht nauwelijks verwacht worden, dat het Britse golf in staat zou zijn zich met succes te weren tegen een ernstige invasie van de overzijde van de Atlantische Oceaan en met slechts één glorieuze uitzondering is deze verwachting dan ook uitgekomen.

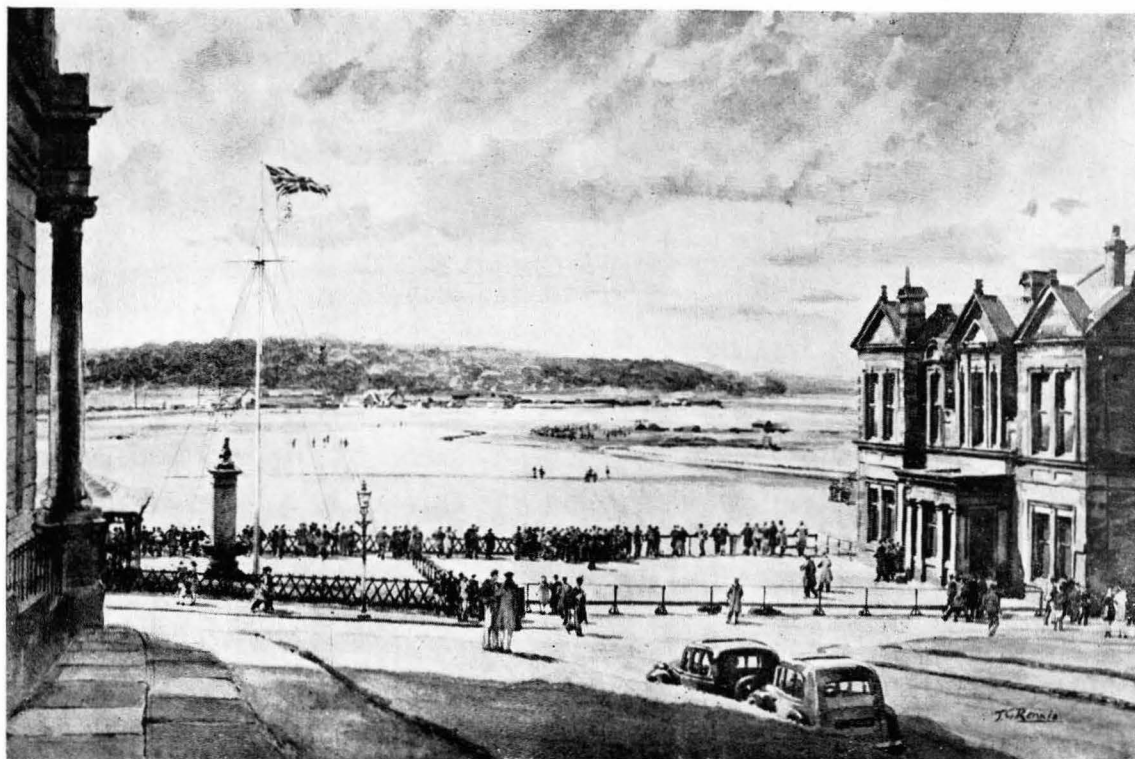
Een zeer sterk team van Amerikaanse dames maakte een geslaagde reis door Groot-Britannië en won daarbij o.m. de Curtis Cup. De critici waren algemeen van mening dat het de Britse dames niet zozeer aan technisch kunnen ontbrak als wel aan de juiste wedstrijd-mentaliteit.

Vervolgens was het Britse dames-kampioenschap aan de beurt en Miss Louise Suggs uit Amerika won de titel in een grootse eindstrijd tegen Miss Jean Donald van Groot-Britannië. Tot 1947 hadden de Britse dames de titel nog met succes verdedigd, doch toen kwam de uitzonderlijk begaafde mrs. Zaharias ("the Babe") een eind maken aan de Britse illusies. De captain van de Amerikaanse ploeg was mrs. Vare, die als Miss Glenna Collett de titel meer dan eens... bijna won; de Britse stellingen werden toen verdedigd door Miss Joyce Wethered en bij een andere gelegenheid door Miss Diana Fishwick.

Het „Open”

Na de berichten uit de Ver. Staten over de professionals, die zeker niet aan het Britse Open zouden deelnemen, had men de indruk dat het met de Amerikaanse concurrentie in dit kampioenschap dit jaar nog wel los zou lopen. Maar toen tenslotte de lijst der deelnemers werd gepubliceerd, bleken toch nog dertien Amerikaanse pro's uit de voorste gelederen te hebben ingeschreven, onder wie Lawson Little, Claude Harmon (die later in het jaar het Amerikaanse Masters' Tournament zou winnen) John Bulla en W. Thompson. Het was goed voor Gr. Britannië dat Henry Cotton juist in dit tournooi zijn topvorm bereikte. Na zich voor het eigenlijke kampioenschap te hebben geplaatst met twee kwalificatie-ronden van 69, produceerde hij in de tweede ronde van het kampioenschap nog een verbazingwekkende 66, welke hem in staat stelde tenslotte op zijn gemak te winnen. Daly was tweede en vier spelers deelden de derde plaats onder wie de Australiër Von Nida en de jonge Argentijn Vincenzo.

Dit succes heeft zeker bijgedragen tot de zo hoog nodige stimulans voor het Britse golfleven.

Een overzicht van de 1e en 8e fairway van de Old Course te St. Andrews; rechts het beroemde clubhuis. Op de 1e tee vindt telkenjare de officiële plechtigheid plaats van het slaan van een drive door de nieuwe captain van de Royal & Ancient. (Foto: North British).

De Amateurs

Frank Stranahan is een goed-gebouwde, krachtige Amerikaan die, volgens de berichten, zich over zijn financiën het hoofd niet behoeft te breken en die daardoor in staat is zijn gehele energie uit te leven in golf. Hij speelt met de professionals in hun grote tournooien en zijn spel draagt daarvan dan ook het stempel. In de finale van het Britse amateur-kampioenschap ontmoette hij de Walker Cup-speler Stowe en hoewel de Engelsman in prima vorm was, kon hij het toch tegen de Amerikaan niet bolwerken. Technisch waren zij wel tegen elkaar opgewassen, doch de Amerikaan houdt er een wijze van optreden op na, welke zonder direct ergenis te wekken toch zijn tegenstanders in een zekere toestand van onbehagen brengt en niet direct bevorderlijk is voor de concentratie. Het probleem van de slakken-strategie heeft echter reeds zoveel stof doen opwaaien, dat het niet onwaarschijnlijk geacht moet worden, dat bij de thans in gang zijnde herziening van de golfregels maatregelen zullen worden genomen tegen het opzettelijk vertragen van een wedstrijd.

De golfwetten

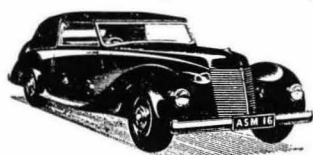
De Spelregel-Commissie van de R. & A. werkt aan een nieuw reglement. De U.S.G.A. heeft

reeds haar herziene reglement gepubliceerd en in St. Andrews maakt men er ernstig studie van. Bernard Darwin, voorzitter van de Commissie, zegt: „De veranderingen in regels en definities zijn noch revolutionair noch reactionair. Zo bleven bijv. de regels betreffende de voorlopige bal en de onspeelbare bal ongewijzigd en werd de stymie-regel gehandhaafd.”

Wanneer Amerika en Groot-Britannië tot overeenstemming zouden kunnen komen inzake een gemeenschappelijke golf-code dan zou 1948 althans in dit opzicht een gedenkwaardig jaar zijn. Ieder weet dat de Amerikaanse en de Britse bal niet even groot zijn, doch minder bekend is, dat Amerika de stymie-regel veranderde en dat de tussenliggende bal ook opgenomen mag worden als hij dichter dan zes inch bij de hole ligt. Dit was het compromis tussen de U.S.G.A. en een groot deel van haar leden, die de stymie geheel afgeschaft wensten te zien.

Er zijn onder de spelers stemmen opgegaan om bij de herziening van de regels ook de strafslag eens onder de loupe te nemen. Oorspronkelijk speelde men de bal van waar hij lag of men verloor de hole. Er was één uitzondering. Vroeger werden vele courses gedraineerd door greppels, die vaak dwars over de fairway liepen.

*The distinguished car
for distinguished people*

HURRICANE

**ARMSTRONG
SIDDELEY**

* Prospectus
op aanvraag

TYPHOON

IMPORTRICE

„WERVO” N.V.

Laan van Meerdervoort 52c, Den Haag, Tel. 398250

Een „eagle”

stemt U – terecht –
zeer tevreden

Een abonnement

op het

*Algemeen
Handelsblad*

eveneens!

De bal mocht hier achter gedropped worden op straffe van één slag. Het ware te wensen dat deze straf van één slag in vele gevallen de straffen van twee slagen ging vervangen. Het wil ons voorkomen dat het genoeg moet zijn dat een speler voor een slechte slag gestraft wordt met een verloren bal of een out-of-bounds en dienengevolge met het verlies van één slag. De straf van "stroke and distance" — dat is dus twee slagen — betekent in de meeste gevallen dat de tegenstander de hole zonder strijd en zelfs met slecht golf kan winnen.

Het zijn slechts enkele suggesties, neergeschreven op een ogenblik dat men eens omkijkt en zich even bezint. Zullen het vrome wensen blijken te zijn?

De eersten onder huns gelijken

Het is wat de Britse professionals betreft dit jaar bijzonder moeilijk uit te maken wie van hen de ere palm mag wegdragen aan het eind van het jaar 1948. Fred Daly won het hoogste bedrag aan geldprijzen, Norman von Nida won het grootst aantal tournooien, Charles Ward won de Harry Vardon Trophy voor het laagste gemiddelde in een aantal medal-wedstrijden en Henry Cotton won de meest begeerde titel van Open kampioen, welke voor de houder een waarde van vele duizenden ponden vertegenwoordigt. Cotton speelde slechts drie grote wedstrijden en in twee er van deed hij niets bijzonders. Met het winnen van het Britse Open voor de derde maal heeft hij zich echter een plaats verworven onder de grootste golfers dezer eeuw: Vardon, Taylor, Braid, Hagen en Jones.

Men mag echter de prestaties der andere in de aanhef genoemde spelers zeker niet onderschatten. Von Nida nam deel aan twaalf belangrijke tournooien en hij werd in vijf daarvan eerste, tweede in twee en derde in één wedstrijd. Fred Daly werd driemaal eerste en driemaal tweede in veertien wedstrijden en Ward driemaal eerste en driemaal derde in dertien wedstrijden.

Cotton in Argentinië

Voor het eerst sedert twintig jaar is Cotton weer eens op bezoek geweest in Argentinië. Van zijn oude vrienden trof hij alleen nog Jose Jurado, die echter niet meer aan wedstrijden deelneemt. Cotton is zeer gefêteerd, maar aan golfspelen is hij vrijwel niet toegekomen. Samen met Arthur Lees — die eveneens een tour door Argentinië maakt — verloor hij met 2 en 1 van Vincenzo (de man die verleden jaar derde werd in het Britse Open) en Antonio Cerda, de Argentijnse Open kampioen.

De Royal & Ancient G.C. of St. Andrews zal in de toekomst het Britse Jongens Kampioenschap organiseren. Het kampioenschap werd in 1921 ingesteld door de Royal Ascot G.C. en sedert 1923 georganiseerd door een speciale commissie.

De deelnemers komen steeds uit alle delen van de wereld: de Ver. Staten. Z. Afrika. Canada en verschillende Europese landen. Aan het kampioenschap van '48 te Barassie nam o.a. deel Rajkumar Pitamber, Prins van Nepal (een onafhankelijk koninkrijk tussen India en Tibet) Prins Pitamber maakte ook deel uit van de Engelse jongensploeg in de internationale wedstrijden tegen Ierland, Schotland en Wales

Mrs. South, echtgenote van Lt. Col. South links op de foto) die 27 jaar deel uitmaakte van de commissie van 't Jongenskampioenschap, reikt op de foto aan Prins Pitamber en alle andere deelnemers de internationale das en medaille uit. Het is een aardig gebruik dat alle oud-internationals deze attributen tijdens het Jongenskampioenschap dragen.

(Cliché welwillend afgestaan door „Golf Monthly“).

Cotton maakt met een zekere voldoening melding van de wijze waarop in Argentinië spelers worden gestraft die het met de toepassing van de regels niet zo nauw nemen. Zo werd een speler op de klacht van twee partners, dat hij zijn bal niet correct op de green had teruggelegd, door de Argentijnse Golf Federatie uitgesloten van wedstrijd-golf.

Golf in de mist

De echte golf-enthousiast is een merkwaardig mens. Niets kan hem afschrikken. Hij zal zich welgemoed in een soort duikerpak steken om in storm en regen zijn ronde te spelen. Als er sneeuw ligt, verft hij zijn bal rood en in de tropen speelt hij desnoods met ijs op zijn hoofd, maar hij speelt. Er zijn wedstrijden gespeeld bij

maanlicht en de koplampen van een auto. Maar er is één ding dat zelfs de grootste "diehards" bedwingt: mist. Niettemin ging gedurende de geruchtmakende (sic!) mist van November j.l. de wedstrijd tussen Oxford University en Stoke Poges toch door en Henry Longhurst gaf daarvan het volgende niet onvermakelijke verslag.

„Een serene stilte hing over de baan en de partijen konden slechts gelocaliseerd worden door het geluid van de slagen, het stuiten van een bal tegen een boom of de stemmen van spelers en caddies als zij elkaar vroegen in welke richting de bal was verdwenen. Van tijd tot tijd zag ik de schim van een speler plechtig de dode bladeren doorzoeken in de hoop ergens zijn bal terug te vinden.

**Tap
toe!**

**Amstel Bier
lescht best!**

*Dubbele Amstel Stoop
Alleen bij Uw bierhandelaar
verkrijgbaar.*

AMSTEL BROUWERIJ

VAN ALFEN

Lindt

CHOCOLATSUISSE

Ik hoorde dr. Lawrie de laatste vier holes van een foursome spelen en eenmaal zag ik een van zijn tegenstanders benevens de benedenste extremiteiten van de andere tot deze laatste geheel zichtbaar werd, toen hij zijn hoofd uit de mist naar beneden boog om te putten.

De eerste twee foursomes werden door Oxford gewonnen, omdat deze spelers al eens eerder op Stoke Poges hadden gespeeld en er dus ten naastebij de weg konden gissen. De drie andere foursomes won de thuis spelende club uit hoofde van hetzelfde voordeel. Enkele optimistische figuren begonnen 's middags aan de singles, doch na enige tijd waren zij het spoor bijster en hadden de grootste moeite om het clubhuis terug te vinden."

Golf in uniform

De enige golfbanen ter wereld waar het dragen van een rode jas door de spelers nog verplicht is, zijn de gemeentelijke baan te Wimbledon en de Royal Epping Forest G.C. te Chingford, aldus lezen we in het Londense "Golfing". Op beide banen bestaat het voorschrift met het oog op de veiligheid der andere gebruikers van het terrein en de toevallige bezoeker die een ronde wil spelen, kan tegen een bescheiden vergoeding een jas in het clubhuis huren.

Het dragen van een rode jas bij wijze van waarschuwing is echter een moderne toepassing van een oud gebruik. In vroeger dagen waren in de eerste plaats de jassen niet altijd rood, maar bovendien was het dragen ervan een kwestie van etiquette en club-eer.

De notulen van de Honourable Company of Edinburgh Golfers van November 1776 vermelden het beboeten van een lid „wegens het spelen van golf bij vijf verschillende gelegenheden zonder uniform". De boete werd verlaagd tot zes pinten rode wijn (een pint is circa een halve liter) omdat het betreffende lid eerlijk het afschuwelijke van zijn misdaad erkende en op zijn eigen verzoek werd de boete toen weer met drie pinten verhoogd.

De uniform dier dagen bestond niet alleen uit een jas, zoals blijkt uit de notulen van de Royal & Ancient van Augustus 1780: „De vereniging, overwegende dat de golfjassen in slechte toestand verkeren, besluit dat er nieuwe zullen komen, namelijk rood met gele knopen... en voorts dat er uniforme overjassen zullen komen, namelijk in bruingele kleur met rode "cap" (pet

Wordt golf te duur?

Ook in Engeland worden clubs en bonden in toenemende mate verontrust door de hoge kosten, welke voor jonge mensen een beletsel vormen met golf te beginnen. Zij kunnen zich noch de kosten van het aanschaffen van een compleet stel stokken noch die voor een caddie om de stokken te dragen, permitteren.

De English Golf Union heeft daarom aan de clubs aanbevolen dit jaar eens een proef te nemen met wedstrijden, waarin het aantal stokken tot zeven wordt beperkt, waardoor men op grond van de door de spelers opgedane ervaring een eventuele vermindering van het aantal stokken voor alle wedstrijden zou kunnen voorstellen.

Een moeilijke keus

Welke zeven stokken zal nu de gemiddelde golfer kiezen?

We kunnen beginnen met vast te stellen dat er slechts enkele spelers zijn die een volledig stel

stokken in hun tas hebben, te weten vier houten stokken, ijzers 1—9 en een putter.

Slechts weinige spelers zijn in staat om bijv. de ijzer-1 met succes te gebruiken; de meeste geven in voorkomende gevallen de voorkeur aan de spoon. Wat de spoons betreft, kan men opmerken dat de meeste spelers de voorkeur geven aan twee typen, één voor moeilijke en één voor gemakkelijke slagen en niet aan twee spoons van hetzelfde type, die slechts in "loft" en dus in draagwijdte verschillen. Dit verschil in "loft" is echter zó gering, dat het voor de gemiddelde speler nauwelijks de moeite en de kosten loont zich beide stokken aan te schaffen. We hebben dus reeds van twee stokken afstand gedaan.

Voorts heeft de gemiddelde speler acht ijzers (2—9), welke min of meer overeenkomen met de vroegere long-iron, mid-iron, lofting-iron, mashie, spade mashie, mashie niblick, niblick en blaster. De "lofting" en de "spade" zijn echter min of meer bastaarden in dit gezelschap, wier taak gemakkelijk kan worden overgenomen door de mashie en de mashie-niblick of — in moderne termen — de ijzers 5 en 7. We naderen de oplossing van het probleem door de oneven nummers 3, 5 en 7 te handhaven. Rest ons de keus tussen no. 8 en 9. No. 8 heeft het voordeel zowel voor de approaches gebruikt te kunnen worden als voor slagen uit bunkers en rough, terwijl no. 9 door zijn grote "loft" alleen geschikt is voor recoveries.

Onder moderne omstandigheden hebben sterke spelers slechts weinig gelegenheid volle slagen te doen; zij zullen er niettemin de voorkeur aan geven een ingehouden driver te spelen in plaats van een brassie. De gemiddelde speler raden we echter aan de brassie te behouden, daar hij hiermee in de regel even ver van de tee komt als met de driver.

Wat het verminderen van het aantal toegestane stokken betreft, mogen wij opmerken dat de mens nu eenmaal geneigd is elk van „hogerhand" toegestaan maximum als te laag te beschouwen; toen de "fourteen club rule" er kwam, vond iedereen dat hij alleen met zestien stokken gelukkig kon worden en als we met zeven stokken mogen spelen, zullen we allen nog een achtste stok als absoluut onmisbaar gaan beschouwen. We mogen echter ook bedenken dat de moderne "gradedsets" de moderne golfer niet in staat stellen slagen te doen die voor zijn grootvader met de helft van het aantal stokken onmogelijk waren.

Voor de goede speler zal het verminderen van

Restaurant
à la carte

*

Annastraat 9
Tel. 112910
DEN HAAG

RESTAURANT TAVERNE - AMERICAN BAR

Restaurant à la carte
Taverne - American Bar
"Stade Club" - Badhuisweg 2 - Tel. 553315
SCHEVENINGEN

Fa. D. J. van der Have

Kapelle-Biezelinghe — Telefoon 295 en 341

Zaadteelt
Zaadhandel
Wetensch. Selectiebedrijf

Geeft U ons de in te zaaien oppervlakte en grondsoort op; wij geven U advies omtrent mengsel en kostprijsberekening.

HOFLEVERANCIER

het aantal stokken tot zeven het maken van lage scores slechts wat moeilijker doch niet onmogelijk maken en voor de handicap-speler kan het zelfs een voordeel betekenen omdat hij nu niet langer in onenigheid met zichzelf over de keuze van de stok zijn slagen doet.

In vroeger dagen werd driver, spoon, mashie en putter als een compleet stel beschouwd; enkele spelers hadden een cleek en een lofting iron in plaats van spoon en mashie. De lengte der approaches werd gevarieerd door meer of minder ver achter de bal te gaan staan en het slagvlak

van de stok meer of minder open te houden. Dit betekende dat de speler zich twee stijlen eigen moest maken: een "square stance" met een vlakke swing op de tee en een open stand met steile swing voor de kortere approaches.

Het ziet er dus naar uit dat de oudere golfers inderdaad betere "shotmakers" waren dan onze huidige generatie, die het weliswaar zeer ver heeft gebracht in het fabriceren van een stok voor elke slag en in de kunst ook steeds de juiste stok uit het arsenaal te kiezen, doch die tevens de stok het werk laat doen.

DE MAN *die nooit wilde luisteren!*

Cyril Walker, de kleine golfer uit Manchester, die in 1924 het Amerikaanse Nationaal Open kampioenschap won, dat hem een inkomen bezorgde van \$ 100.000 per jaar, stierf in de gevangenis omdat hij nooit wilde luisteren. Hij stierf zoals hij leefde, alleen, onafhankelijk en koppig. Hij stierf ook uitgehongerd. Toen hij volkomen berooid zich uit pure armoede in New Jersey bij de politie meldde, na een zwerftocht van 2000 mijl van Miami, weigerde hij het eten dat de politie hem aanbood. Toen zijn laatste vrienden hem de tocht van Miami naar New Jersey afrieden, had hij alleen maar ontkennend zijn hoofd geschud.

Walker's vader, eigenaar van de shop op de Prestwick Golf Club, wilde zijn zoon makelaar laten worden. Maar hoewel Cyril in Manchester naar een kantoor ging, bracht hij de meeste tijd door op de golfclub, dromende van de dag dat hij professional zou worden. Hij liet zijn betrekking in de steek en haalde zijn vader over hem op Hoylake golfles te laten nemen. Hij kwalificeerde tweemaal voor het Britse Open kampioenschap.

Toen Cyril 20 was, ondervond hij een belediging die zijn leven veranderde. In een wedstrijd snauwde een der deelnemers tegen hem: „Ga toch weg. Jij wordt nooit een golfer.” De kleine, magere Cyril, met de schelle stem, rood gezicht, grote oren en veel te grote, rode handen, zwoer dat de wereld hem zou respecteren.

In 1914 verliet hij zijn ouders en Elisabeth, zijn meisje in Liverpool; hij kreeg een betrekking in een warenhuis in New York als demonstrant van golfstokken. Een paar maanden later kon hij Elisabeth laten overkomen en nadat ze getrouwd waren, kocht hij een huisje in New

Jersey en vestigde zich als golf-instructeur; hij verdiende toen \$ 100 per week.

In 1924 beschouwde hij het feit dat zijn huwelijk met de geboorte van een zoon werd gezegend, als het teken dat het ogenblik gekomen was naar de gunst van het publiek te dingen. Hij schreef in voor het Amerikaanse Nationaal Open Kampioenschap en zijn overwinning op die winderrige Junidag in 1924 op de Oakland Hills Country Club, werd een hoogtepunt in de Amerikaanse golfgeschiedenis. Later vertelde hij dat hij urenlang de strategie van het wedstrijdspel had bestudeerd en geoefend. „Ze zullen me bewonderen!” zei hij.

Maar de wedstrijd, die het begin van zijn carrière had kunnen en moeten zijn, was de climax. Zijn spel ging zienderogen achteruit en in 1925 — een jaar later — werd zijn naam nauwelijks meer genoemd. Hij had niet veel tijd nodig om de \$ 100.000 te verliezen, welke hij verdiende nadat hij kampioen was geworden. Het miljoen

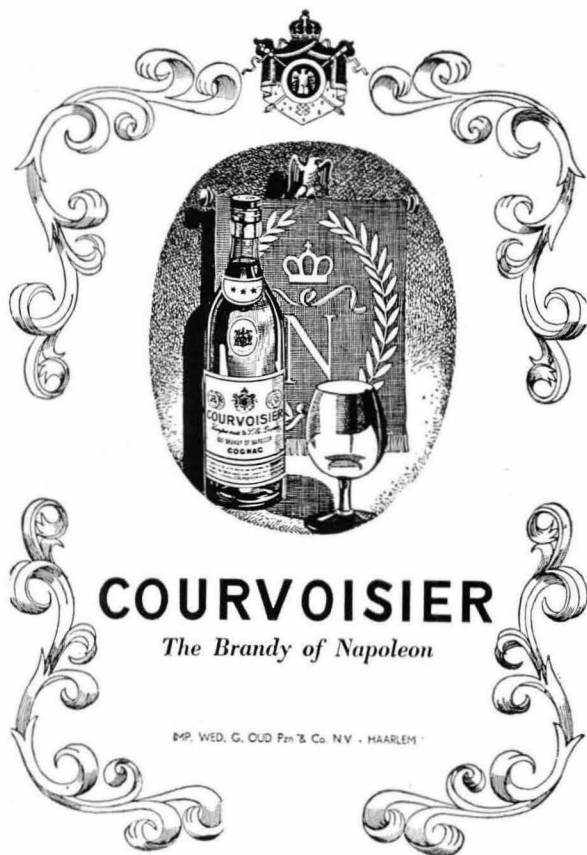
HOOGSTRAAT 12 - TEL. 115300 - 's-GRAVENHAGE

Restaurant à la Carle

LUNCH - THÉ - DINER

SCHITTERENDE GELEGENHEID VOOR HET GEVEN VAN
PARTIJEN EN RECEPTIES

„Service” IS ONS DEVIES

dollar dat zijn titel hem hadden kunnen opleveren heeft hij nooit gezien. Direct nadat hij de prijs van \$ 7.500 had geïncasseerd, werd hij bestormd door speculanten. Hij kocht voor zijn verdiende geld land in Florida, dat later bleek geen cent waard te zijn. De Golfclub die hij met vier deelgenoten in New Jersey opzette en waarin hij \$ 100.000 stak, ging niet, omdat zij geen ervaring hadden in het exploiteren van een dergelijke onderneming. Natuurlijk speculeerde hij ook op de beurs, hoewel hij ook daarvan geen verstand had. Aanvankelijk had hij enig succes, doch hij verstond de voortekenen niet en leed aanzienlijke verliezen in de crisis van 1929. Zijn laatste vermogen ging bij zijn echtscheiding in 1930 naar zijn vrouw en het enige dat thans nog aan hem herinnert, is het huis dat hij in 1915 in New Jersey kocht en bewoonde.

Na zijn echtscheiding openbaarde zich een maagkwaal, doch ondanks herhaalde waarschuwingen van vrienden en medici raakte hij steeds erger aan de drank. Toen hij eens werd gearresteerd wegens het in dronkenschap besturen van een auto, had hij geen geld om de hoge boete te betalen. Later reed hij nog eens met zijn auto op een reclame van een Golfclub in, die hij ervan beschuldigde hem eruit gewerkt te hebben. Daarna ging hij naar Florida waar hij als instructeur en later als caddie werkte. Zo nu en dan verdween hij enige tijd en belofde dan na zijn terugkomst zich te zullen beteren. Doch het eind was dat hij als bordenwasser moest zien aan de kost te komen.

In al die tijd ging hij slechts éénmaal naar huis; dat was in 1926 om in het Britse Open te spelen en te verliezen. Maar als hij geld had, gaf hij het met handenvol weg. Zijn leven lang bleef hij de verlegen maar trotse, lelijke, kleine man met het onmiskenbare accent van Lancashire, die hunkerde naar bewondering en die niet wist wat hij er mee moest doen toen deze éénmaal zijn deel werd.

Zijn jongere broer William, die hem later naar Amerika is gevolgd, woont nog in New Jersey waar hij golfprofessional is. Ook zijn vrouw en zijn zoon Ronald, een verzekeringsagent, wonen er nog. Maar Cyril vertoonde zich nooit bij hen. „Hij wilde nooit naar ons luisteren”, vertelt zijn broer. „Hij placht te zeggen: Gooi alle remmen los en maak je geen zorgen”. De enige opmerking, die hij ooit werkelijk hoorde en in zich opnam, was die van Walter Hagen na het winnen van het kampioenschap: „Zo, Cyril. Nu moeten we voortaan rekening met je houden.”

't Zijn sterke benen...

IMPORTRICE N.V. AUTO-PALACE - DEN HAAG
Houtweg 7-8 — Telefoon 111920 - 111921

Boekbespreking

Op glad ijs, door H. J. Looman
(Elsevier, Amsterdam, 1948)

Juist op tijd, in deze winterse dagen, nu we op ijs zitten te wachten, is dit boek over ons nationale volksvermaak, over schaatsen, schaatsenrijders en het schaatsenrijden verschenen. Als we dan niet kunnen rijden, dan kunnen we er in dit boek vele uren gezellig over lezen. Want Looman, die reeds eerder zijn „Boek van de Schaats” deed verschijnen, heeft in „Op glad ijs” nogmaals van zijn liefde voor heden en verleden van de ijssport blijk gegeven en een groot aantal interessante feiten bijeengebracht.

De auteur schetst de historie van het schaatsenrijden in deze lage landen, hoe het ijsvermaak een integrerend deel van ons volksleven uitmaakte, hoe de sport haar intrede deed in dit leven en bedrijf op het ijs. Dat betekende de komst van Jaap Eden, legendarische figuur op de schaats (èn op de fiets), welke altijd zal blijven voortleven. Dan schetst hij ons de opvolger van Eden: de Noor Oscar Mathisen. Hij wijdt een hoofdstuk aan de Fin Clas Thunberg, de onverslaanbare en zwijgzame landgenoot van Paavo Nurmi. Wat dit tweetal, de een op de schaats, de ander op spikes, heeft gedaan voor de propaganda voor dat kleine, dappere Finse volk, is

VAN OUDS BEROEMD

GEBAK
BONBONS
HOPJES

moeilijk te schetsen. En dan keert Looman weer terug tot onze landgenoten: na Eden hebben we weer prominenten in eigen land gekregen: Langedijk, Kees Broekman. Deze laatste mogen we een potentieel wereldkampioen achten.

Een apart (en terecht lang) hoofdstuk wijdt de schrijver aan de Elfstedentocht, dat epos dat zich in strenge winters in het Friese land pleegt af te spelen. Hij beschrijft ons de strijd — en wat voor een strijd, vaak tegen de elementen die om het hardst schijnen samen te spannen — van een Coen de Koning, een ds. Hoekstra, van de Adema's, Bosmans en de Groot. Hij vergeet de „vader van onze sport”, Pim Mulier, niet. Diens rol op dit terrein, als instigator, als deelnemer, is niet gering geweest.

En zo gaat als in een kaleidoscoop het zwierige spel van de schaatsenrijder, van de oude tijd tot de jongste, in dit boek langs U heen. We zien de transformatie van de ijsbaan en denken met weemoed terug aan onze voorouders uit de 17e en 18e eeuw, zoals we hen kennen van schilderstukken, tekeningen of gravures. We zien weer die gezellige stoffering van de ijsbaan, met het „koek en zoopie”, wel zo oud als de ijssport zelf. Want waar anders dan op het ijs, in die vrieskou, heeft men ooit zo'n zin aan een warme dronk, aan een pittige hartversterking. We hebben immers altijd van een hartige brok, van een hartige slok gehouden. De „koek-en-zoopies”-man, met z'n „flessenbak”, liep het hele jaar rond door de straten, of stond aan de bruggen. En in de ijs tijd stond hij vanzelfsprekend op het ijs.

Dan was er leven en vertier. De bakker had een filiaal langs de kant en liet de hoorn schallen,

als de „warme bollen”, zo uit de oven, waren aangekomen. Dan klonken bij de kramen en tenten uitroepen als:

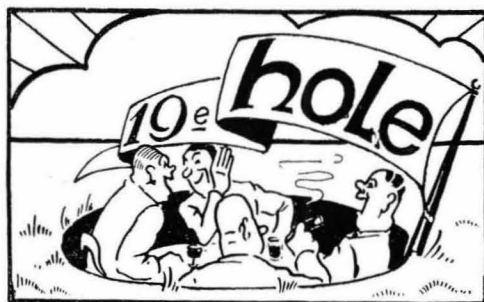
*Leg's an, leg's an,
Bij de koek-en-zoopjesman!
Kom bij mijn, kom bij mijn,
Zoetekoek en brandewijn!*

Wat men toentertijd ook veel op het ijs deed, was dobbelen en wedden. Dit was vrij onschuldig, als het — zoals bij de jeugd — om koeken ging en men de kans had om tegen een betaling van een duit een „drieduits korstje” te winnen. Eigenlijk was het dobbelen, dat veel grover ging, verboden, zoals de keur zeide: „Verboden te land en te water”. Daar ijs echter nòch land nòch water was, kregen de gokkers dan hun kans! Men zette er ook honden met de poten in notedoppen (de notedoppen werden met pek aan de poten bevestigd!) en men liet dan de dieren met wind mee het ijs afsullen. Wiens hond het eerst aankwam, won het „gokje”. Ja, ja, liefvallige voorouders hadden we!

Het werd op het ijs een complete kermis. Koorddansers en goochelaars vertoonden hun kunsten. Er was een speelman op de schaats, die lustig zijn viool liet kwelen te midden van een op schaatsen dansende schare. De kwakzalver en zijn nar ontbrak niet en verkocht zijn medicijn. Mallemolens draaiden lustig rond en het koekhakken werd lustig beoefend.

Hardrijderijen op de schaats kwamen weinig voor. Men had de sport-met-records nog niet uitgevonden. Vaker zag men een harddraverij van paarden, die een arreslede trokken of een wedren met ijssleden. We denken verder aan vogelschieten, ringsteken op schaatsen, aan katknuppelen of ganstrekken, altemaal volksvermaken, die op het ijs werden beoefend in een tijd, toen de ethiek haar intrede nog niet had gedaan.

Herinneringen, zoals we die uit woord en beeld van voorgaande eeuwen hebben meegekregen van die bonte kermis, welke het ijsvermaak vormde, dat vermaak, waarin oud en jong, rijk en arm elkaar op de schaats, op het ijs vond.

Een van de beste verhalen vonden wij onlangs in een Engels kerkelijk tijdschrift, waarin een predikant de volgende jeugdherinnering ophaalt. Hij speelde eens als jong geestelijke met een oudere collega een ronde golf. Op zekere hole sloeg hij een lage, keiharde slice, welke ongelukkigerwijze een oud-marineman in het dikste deel van zijn rug raakte. „Ik kwam zeer onder de indruk van de rijke woordenvloed, welke daarop aan des kapiteins mond ontlood en plotseling drong het tot mij door „why Britannia ruled the waves!”, zo luidt het slot van het verhaal.

ROET IN 'T ETEN!

Op een van z'n ronden sloeg een golfer een machtige pull en hij zag zijn bal via het dak van een naast de fairway gelegen boerderij verdwijnen in de schoorsteen. Hij zond zijn caddie om de bal terug te vragen, doch deze keerde weer met de mededeling dat hem de bal was geweigerd en of meneer zelf maar even wilde komen.

Aan de deur van de boerderij werd onze vriend opgewacht door een hoogst verbolgen boerin die in haar ene hand de geïncrimineerde golfbal en in haar andere hand een zwarte massa hield, welke bij nadere beschouwing een pan met stampot bleek te zijn. Vijf gulden schadevergoeding en anders geen bal! Onze golfer dokte.

GOEDE DAG

Caddie tot andere caddie: „'n Beste dag vandaag: vijf pop, twee nieuwe ballen en twee nieuwe (lelijke woorden, maar dat zei die caddie niet)”.

TONICUM NOURY

verdubbelt Uw energie!

— Neemt u me niet kwalijk dat ik even doorspeel; ik ben aan de telefoon geroepen.

INFERNO

Mark Twain kwam eens op bezoek bij een vriend, die juist een ronde golf speelde. Twain zocht zijn vriend op de baan en vond hem in een bunker druk bezig te trachten zijn bal er uit te werken, waarbij hij zichzelf aanvuurde met uitdrukkingen die men in Twain's tijd niet in gezelschap zou durven bezigen. Twain sloeg zijn vriend onopgemerkt gade, tot deze zich oprichtte en hem bemerkte. „Hallo, Mark.”

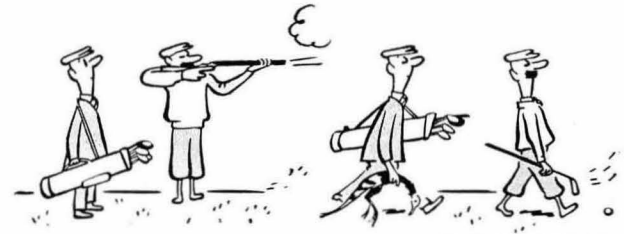
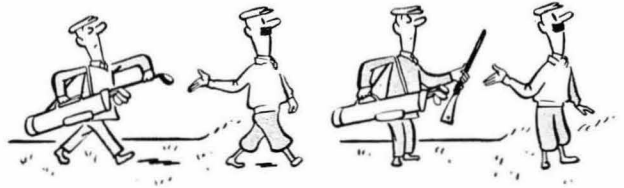
„Hallo, Dante,” antwoordde Twain.

*

Zenuwachtig speler, op het punt te putten, tot zijn partner, die een al te levendig gekleurd vest draagt: „Zoudt u misschien . . . eh . . . even uw jas willen dichtknopen?”

— Dat „ontspannen” van de spieren is vrij lastig en alleen door veel oefening te leren . . .

HANDICAP

Twee beginnelingen ploegen zich met veel moeite een weg over de eerste fairway. Op 25 meter van de green vraagt A: „Hoeveel slagen heb jij?” B: „Veertien.”

A: „Ik elf. Maar jij zal deze hole toch wel winnen. Ik kan die korte slagen maar niet te pakken krijgen.”

.....dan behoeven we niet iedere keer zo lang naar de bal te zoeken....

IN DE HOUDING!

Hij had zich — na de oorlog — nogal verdienstelijk gemaakt — op het Ministerie van Defensie — en hij was — niet weinig — trots op zijn rang van kapitein. Oude Vriend stelt hem aan Generaal X voor als Meneer . . . , waarop hij tussen zijn tanden sist: „Kapitein, als je blijft.”

„O. K. ouwe jongen, ik zal 't overdoen,” zegt Oude Vriend. „Mag ik de kapitein . . . even aan U voorstellen, Generaal. En mag ik de kapitein er dan tevens aan herinneren, dat ik kolonel ben?”

*

„Hoe gaat 't met Jan's golf?”

„Best. Hij is verleden week begonnen zijn slagen te tellen.”

*

Caddie: „U bent hier zeker vreemd?”

Golfer: „Niet helemaal. Ik ben hier geboren en mijn hele familie ligt hier begraven.”

Caddie (nadat de speler zijn honderdste divot heeft uitgeslagen): „Met uw driver komt U niet diep genoeg. Neemt u liever uw niblick.”

THREE-BALL

Ze speelden een three-ball en de kampioenslicer van de club sloeg een prachtige bal . . . dwars over twee fairways, nam afscheid van zijn partners en ging zijns weegs. Tien minuten later ontmoette men elkaar weer vlak vóór de eerste green. „Zullen we,” vroeg de kampioen-slicer, „een three-ball spelen?”

Golf-adressen

Organisatie:

NEDERLANDSCH GOLF COMITÉ

Secretaris: Ch. E. Veltman, Herengracht 199-201, Amsterdam, tel. K 2900-33402.

Amsterdamsche G.C. (18 holes) te Duivendrecht. Adm.: H. B. C. Falk, tel. K 2900-53072; secr.: W. J. Wijsmuller, J. M. Coenenstraat 18 hs, Amsterdam, tel. K 2900-95638.

Domburgsche G.C. (momenteel niet bespeelbaar). Secr.: P. J. Elout, Weststr. E 26, Domburg, tel. K 1188-233.

G.C. „de Dommel” (9 holes) te St. Michielsgestel (aan de Rijksweg 's-Hertogenbosch-Boxtel), tel. K 4105-316. Secr.: mr. A. A. Swane, „de Ekster”, Zegenwerp E 225, St. Michielsgestel.

Eindhovensche G.C. (18 holes) te Valkenswaard ten N. van de gemeente aan de weg Luik-Eindhoven, van Valkenswaard komend circa 50 m. voorbij de overweg, telefoon 113. Secr.: mr. H. J. Passtoors, huize „Treeswijk”, Valkenswaard, tel. 130.

G.C. „Enghuizen” (9 holes) te Hummelo. Secr.: P. Ravenswaay, Hummelo A 79, telef. Laag-Keppel K 48-279.

Haagsche G. & C.C. (18 holes), Gr. Haesebroekseweg 22, Wassenaar, telef.: secr. K 1751-9607, leden, buffet 9807, caddiemaster, professionals, shop 9800. Secr.: J. J. M. Wiegman. Golfschool, directeur H. Giraud, Hartogstraat 5, den Haag, tel. Stork Club, K 1700-182100.

Hattensche G. & C.C. (9 holes) te Hattem. Secr.: jhr. W. G. L. van Spengler, Pr. Hendrikstraat 11, Zwolle, tel. K 5200-6873.

Hilversumsche G.C. (18 holes), Soestdijkerstraatweg 172, Hilversum, tel. K 2950-7688. Secr.: ir. K. M. A. Enthoven, Soestdijkerstraatweg 108, Hilversum.

Sallandsche G.C. „de Hoek” (9 holes) te Diepenveen op het landgoed „de Hoek”, tel. Diepenveen K 6709-214. Secr.: J. G. Ebeling Koning, „IJsselheuvel”, Diepenveen, tel. Deventer K 6700-3260; kantoor: postbus 70, Deventer, tel. K 6700-2244.

Kennemer G. & C.C. (18 holes), Kennemerweg 78-80, Zandvoort. Secr.: A. Jurjans. Telef. K 2507-2836.

Noordwijksche G.C. (9 holes) te Noordwijk aan Zee, tel. K 1719-2566. Secr.: jhr. J. Mollerius v. Westkerke, Pomonalaan 30, den Haag, tel. K 1700-393916.

Utrechtsche G.C. „de Pan” (18 holes) te Huis ter Heide, tel. K 3403-404. Secr.: mr. P. L. Nyenbandring de Boer, „de Larix”, Fr. Halslaan 3, Bilthoven, tel. K 3402-2574.

Rosendaelsche G.C. (9 holes), Apeldoornseweg, Arnhem. Secr.: Chr. J. E. Engelberts, Zijpendaalseweg 131, Arnhem.

Rotterdamsche G.C. (9 holes), Kralingseweg 200, Rotterdam, tel. K 1800-20644. Secr.: mr. M. E. Kronenberg.

Noordbrabantsche G.C. „Toxandria” (18 holes) te Dorst, halverwege de weg Breda-Tilburg. Secr.: ir. W. Thunnissen, Montenspark 17, Breda, tel. K 1600-8088.

Twentsche G.C. (9 holes) te Driene aan de weg Enschede-Hengelo, tel. K 5400-2773. Secr.: P. van Delden jr., Lansinkweg 57, Hengelo (O.), tel. K 5400-3738.

Men wordt verzocht wijzigingen in, of verbeteringen van deze lijst zo spoedig mogelijk ter kennis van de Redactie te brengen.

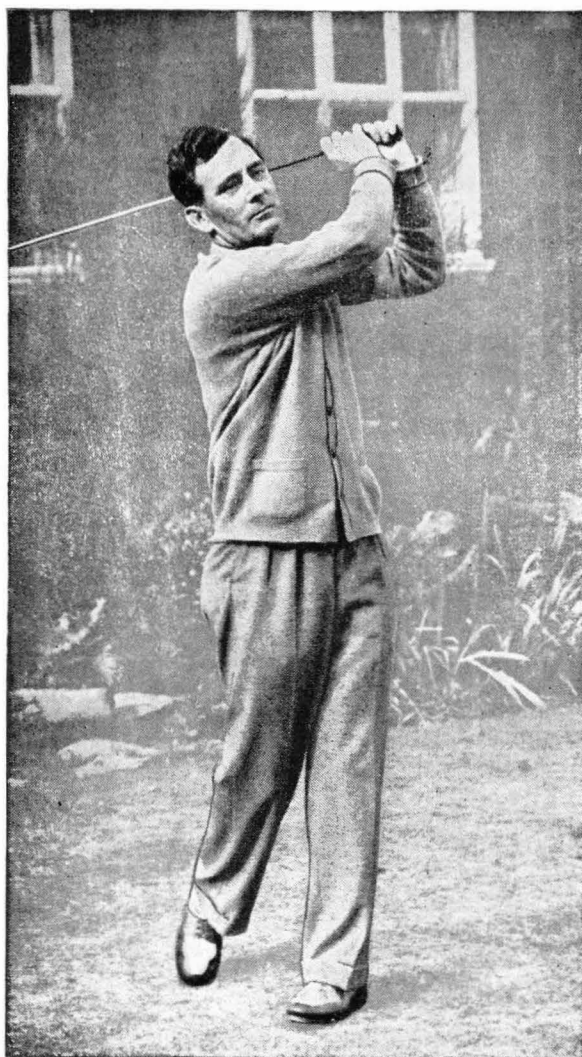
WHY I USE TRUE TEMPER SHAFTS

*"They give distance,
accuracy,
perfect 'feel'"*

says **FRED DALY**

The subject of shafts is of vital importance to every golfer irrespective of handicap. After years of experiment I have arrived at a final decision that the True Temper Golf Shaft is the finest shaft made, both for Woods and Irons. Maximum distance is ensured together with complete accuracy with every shot played. It was considered years ago that the "feel" of a hickory shaft could never be replaced. True Temper give this "feel" plus the knowledge that the shaft will never warp. Without doubt, golfers are well advised to see that their clubs are all fitted with True Temper Shafts.

Fred Daly.

Made for British Steel Golf Shafts Ltd., 3 St. James's Sq., London, S.W.1, by Accles & Pollock Ltd., Oldbury, Birmingham

TBW

Inhoud Twaalfde Jaargang

Nederlandse kampioenschappen:

Int. Open kampioenschap	104, 127
Int. Dameskampioenschap	181
Int. Amateurlkampioenschap	99
Nationaal Open kampioenschap	134
Nationaal Amateur-kampioenschap	51
Nationaal Prof.-kampioenschap	83
Jeugdkampioenschap	104, 136

Nederlandse wedstrijden:

Winterwedstrijden: '47-'48 heren	27
'47-'48 dames	27
'48-'49 heren	219, 235
'48-'49 dames	219
"GOLF"-beker	54
Amateur-Prof. Foursomes	103
Dames-Heren	153
Scratch-competitie 6, 64, 84, 108, 168, 196, 223, 244	
Handicap-competitie .. 6, 40, 63, 85, 108, 167, 224	
Dames-competitie	29, 62, 84, 109, 141, 197
Del Court-beker	75
Army Tankard	155
„de Pan" Mixed Foursomes	190
Twente-beker	185
Maple Leaf Cup	218
Ned. Golf Alliance	15, 216, 245
Jeugdgolf	40, 43, 61, 110, 166, 179
Veteranen-wedstrijden	104, 135, 183
De Noordwijksche Golfweek	158
Amateurs-Professionals	213
Dames-Veteranen-golf	135, 195
Hilversumsche Golfweek	156

Internationale ontmoetingen van Nederland:

tegen Hamburg	76
tegen Engeland	79
tegen België, heren	81, 190
tegen Frankrijk, heren	101
Hilversum recipieerde Slough	133
tegen België, dames	186
Hilversum tegen Rhine-team	193

Nederlandsche Golf Comité:

Competitie-programma 1948	6
Officiële mededeling	28, 52, 235

Algemene artikelen:

Is golf financieel voor de jeugd een catastrofe?	3
De Amsterdamsche G.C. in gevaar?	7
Van onder de tropenzon	8
Eens tennisster thans golfmeester	18
Van een putt die £ 500 opleverde	31
Ter overweging	32
Problemen bij het vervaardigen van golfballen	33
De golfbal	35
Baron van Munchhausen in Afrika	44
Een paar vergelijkingen	55
Leave it to Lucky	60
Niet te langzaam, niet te snel!	68
Thank you, mr. Burr	94
De Amerikaanse suprematie	105
Koningin Juliana en de sport	151
Kunst of wetenschap?	161

Nuttige wenken	163
Denen deden Holland	192
Een halve eeuw Nederlandse sport	198
De andere	202
Drie slagen in twee	203
De uitverkoren stok	206
Jaaroverzicht 1948	211
Onze honderdjarige	238
Wordt golf te duur?	252
De man die nooit wilde luis'eren	253
Het Del Court-fonds	242

Techniek, spelregels, greenkeeping:

De volmaakte swing	12
Bestrijding van engerling en emelt	57
St. Andrews beslist	115
Houdt u aan de regels	164
Wat zeggen deze foto's u?	217
Greenkeeping	241

Onze clubs:

Amsterdamsche G.C. 14, 41, 61, 86, 111, 193, 242	
Eindhovenensche G.C. 86, 111, 229	
G.C. „de Dommel"	111, 193
G.C. „Enghuizen"	41, 83, 111, 141, 194
Haagsche G. & C.C. 14, 43, 61, 86, 113, 166, 194, 225, 243	
Hattensche G. & C.C. 86, 113, 141, 195, 226	
Hilversumsche G.C. 41, 86, 113, 133, 156, 193, 196, 228, 244	
Kenemer G. & C.C. 15, 113, 230, 244	
G.C. „Toxandria"	87, 166, 188
Noordwijksche G.C. 158, 230	
Rosendaelsche G.C. 41, 87, 114	
Rotterdamsche G.C. 42, 61, 87, 114, 141, 229	
Sallandsche G.C. „de Hoek" 15, 41, 61, 87, 114, 141, 166, 196, 228, 244	
Twentsche G.C. 43, 61, 114	
U.G.C. „de Pan"	15, 43, 230
Bols' „1 Hole in 1 Club"	141, 166, 193, 243
Reuchlin Hole-in-one-Club 61, 87, 114, 141, 196, 244	
Rechterlijke Macht-Balie	227
Adreslijst	64, 84, 258

Golf in het buitenland: 11, 16, 19, 36, 65, 77,

88, 116, 138, 142, 169, 204, 220, 246	
Golfclub Arosa	11
Een golfbrief uit Amerika	16
Golf-impressies uit Zuid-Afrika	19
Stranahan wint Brits Amateur-kampioenschap 77	
Cotton wint het Brits Open kampioenschap 116, 138	
Golf in Rye	214
Golf in Indië	9, 115, 160, 201, 220
Fore!	2, 26, 50, 74, 98, 126, 150, 178, 210, 234
19e hole	23, 47, 71, 123, 146, 175, 207, 256
Boekbespreking	255

Personalia:

O. Dudok van Heel	86
G. de Wit	57
Mr. A. A. Diemer Kool	7
Ir. J. R. Koning	11
Jos. van Dijk	227
Jan Cramer	231, 244
D. Monk	236